

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 74.

z KRAKOWA DNIA 15 WRZEŚNIA 1824 ROKU WĘ ŚRODĘ.

— Z Krakowa. —

D. 11 b. m. odbyła się z zwykłą uroczystością rocznica ustalenia Rzeczypospolitey. Wystrzały z moździerzów przed wschodem słońca ogłosiły ją mieszkańcom. O godzinie 10 z rana odbyło się w Kościele Archipresbiteralnym Pauny Maryi wielkie Nabożeństwo w obecności Władz krajowych, Rezydentów Najjaśniejszych Trzech Protektorów i licznie zgromadzonego ludu, który wznosił modły do Wszechmołnego Boga o pomyślność Najjaśniejszych Protektorów. Na obiedzie u JW. Prezesa Senatu, na który zaproszonymi byli JJ. WW. Rezydenci trzech Opiekuńczych Dworów, Senatorowie, Naczelnicy Władz Cywilnych i Duchownych, członki Akademii, &c. spełnione było zdrowie: "O powodzenie Najjaśniejszych trzech Protektorów," a z powodu przypadających w tymże dniu Imenin Najjaśniejszego Alexandra, Cesarza Wszech Rossyy, Króla Polskiego, spełniono także zdrowie tego Monarchy. JJ. WW. Rezydenci wywiązując się, spełnili zdrowie za pomyślność Rzeczypospolitey. Huk mo-

ździerzy ogłaszał te zdrowie Publiczności. — Popołudniu tegoż dnia dana była na równinie dawnych wałów uczta dla obojej płci pracujących około upiększenia miasta robotników. W wieczor było całe miasto oświetlone. Towarzystwo Artystów Dramatycznych ze Lwowa przybyło, pod dyrekcją P. Kamińskiego, wystawiło tego wieczora z powodu tej uroczystości i przypadających Imenin Najjaśniejszego Cesarza Alexandra operę pod nazwiskiem "Łaska Cesarza," którą poprzedziła komedia "Teiennica w ścianie." Zakończył widowisko zastósowany do tej uroczystości ze śpiewami Obraz. — Po ukonczonym widowisku teatralnym, spalony został na placu plantacyj fairwerk.

Z Warszawy d. 6 Września.

W Imieniu Najjaśniejszego
ALEXANDRA I.
CESARZA WSZECH ROSSYY, KRÓLA POLSKIEGO &c. &c. &c.
XIAZĘ NAMIESTNIK KROLEWSKI
w Radzie Stanu.

Zważywszy potrzebę oznaczenia prawdziwych i zdolnych pośpiech w za-

łatwianiu spraw kontrbandowych, defraudacyjnych, i innych przewinień na szkodę Skarbu Publicznego spełnionych, na przedstawienie Komisyyi Rządowej Przychodów i Skarbu postanowiliśmy i stanowiąmy:

Artykuł 1. Komisyyie Woiewódzkie poukńczoney Instrukcyi w sprawach kontrbandowych, defraudacyjnych i innych przewinień na szkodę Skarbu Publicznego spełnionych dotyczących się, jeżeli przedmiot sprawy wraz z karą sto złotych nie przenosi, obowiązane są wydać decyziją w prostej drodze Administracyney, od której odwołanie się nie ma miejsca, lecz służy obwinionemu droga łaski do Komisyyi Rządowej przychodów i Skarbu.

Art: 2. W sprawach nad sto złotych Komisyyie Woiewódzkie w swym komplecie zbierają się, i jako Sąd wyrok wydają.

Art: 3. O wyroku Komisyyi Woiewódzkiej służy założenie rekursu do Komisyyi Rządowej Przychodów i Skarbu, tak obwinionemu jako też Skarbowi Publicznemu.

Obwiniony nie przestając na wyroku obowiązany pod prekluziją w dniach 14 od publikacyi lub doręczenia wyroku rekurs założyć oddając takowy do tej Władzy lub tego Urzędu, który publikacyją lub doręczeniem trudać się będzie.

Imieniem Skarbu publicznego Rada lub Assessor prawny w przypadkach według Instrukcyi przez Komisyyią Rządową Przychodów i Skarbu w tej okoliczności wydać się mającey, winien będzie założyć rekurs zaraz po zapadłym wyroku, z przytoczeniem uciążliwości

obwinionemu przy publikacyi lub doręczeniu wyroku komunikowane być mają.

Na takowe uciążliwości obwiniony w dniach 14 pod prekluziją na piśmie lub do protokołu odpowiedzieć ma prawo, a to w Urzędzie, któremu publikacyia lub doręczenie wyroku poruszone zostało.

Art: 4. W razie założonego rekursu, po upłynieniu dni 14 od publikacyi lub doręczenia wyroku Komisyyi Woiewódzkiej, akta mają być przesłane do Komisyyi Rządowej Przychodów i Skarbu, która w swym komplecie zbiera się i jako Sąd wyrok wydaje.

Wyroki te są ostateczne i służy od nich obwinionemu jedynie droga łaski do Nas.

Art: 5. Wyroki Komisyyi Woiewódzkiej i Komisyyi Rządowej Przychodów i Skarbu, będą w formie zwyczajney redagowane, opatrzone klauzulą eksekucyjną i mieć będą powagę wyrokow Sądowych.

Art: 6. Wykonanie niniejszego Postanowienia, które w Dzienniku Praw umieszczone być ma, Komisyyiom Rządowym w czym do której należy, polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyney dnia 24 Sierpnia 1824 r.

(podpisano) Zajączek.

Minister Prezydujący
w Kom: Rz: przy-
chodów i Skarbu

(podpisano) X. X. Lubecki.

Radca Sekretarz Stanu, Jenerał Brygady.

(podpisano) Kossecki.

Zgodno z *Oryginałem*:
 Radca Sekretarz Stanu, Jeneral Brygady:
 (podpisano) *Kossecki*.

Zgodno z Wypisem:
 Minister Sprawiedliwości
 w zastępstwie Radcy Stanu
 M. Woźnicki.

Za Sekretarza Jeneralnego
 Szef Bióra: *K. Hoffmann*.

Dyrekcya Mennicy Królestwa Polskiego

Podaje do powszechney wiadomości,
 iż dostrzeżone zostały w cyrkulacyi fałszywe pieniądze:

1) Dziesięciogroszówki z roku 1823; stępel na nich po obu stronach jest tak dobrze naśladowany, że w niczem prawie od dawanego na dobrych pieniądzach nie różni się, poznać je tylko można przez to, iż są nieco cieńsze, lżeysze, a szczególniej przez to, iż przy literach I. B. będących pod spodem Orła niema kropek czyli punktów, które się zawsze na dobrych dziesięciogroszówkach znajdują; fałszywe te pieniądze są z miedzi tak cienko posrebrzoney, że wartość tego posrebrzenia tylko $2\frac{3}{16}$ groszy na jedną grzywnę wynosi.

2) Pięciogroszówki z roku 1823; są one podobnie jak powyższe dziesięciogroszówki dobrze naśladowane, i tylko rozpoznane być mogą przez dokładne ich uważanie, że od korony wierzcholey aż do średniego pióra na samym dole herbu i od tego pióra aż do najdłuższych piór w skrzydłach, herb jest nieco krótszy. Toż samo spostrzeżać się dać na drugiej stronie, gdzie jest napis i gdzie od środka biorąc, aż do wierzchu liczby 5, i aż do wierzchu liści laura, wszystko jest nieco krótsze;

pieniądze te są podobnie z miedzi tak mało posrebrzoney, jak powyższe dziesięciogroszówki.

3) Pięciogroszówki pod rokiem 1823 innego wcale stępla, i łatwiey mogące być rozpoznane jak poprzedzające, gdyż Orzeł na nich jest wcale innego rysunku we wszystkich prawie częściach jak na prawdziwych; korona wierzchnia bardziej jest zbliżona do koron nad głowami Orła. szyje u głów są nieco mnieysze przedział między koroną wierzchnią i koroną nad herbem Królestwa Polskiego jest mnieyszy, korona Królestwa Polskiego nie jest w tak kształtnych proporcjach wyrobiona; toż samo ściąga się i do Orła Polskiego, do skrzydeł Orła Rossyjskiego, i do piór w dolney jego części. Z drugiej też strony gdzie jest napis, nie ma on tej piękney formy w literach i tej wydatności i akuratności, jakie są na dobrych pieniądzach; te pięciogroszówki są z mosiądzu równie mało posrebrzonego jak poprzedzające dwa gatunki pieniędzy.

Wzywa się wszelkie Władze Skarbowe i Policyjne do dawania bacności na kurs wyżej opisanych pieniędzy, dla ochronienia Skarbu publicznego od szkody, a ukarania przestępców.

Działo się w Warszawie dnia 3go Września 1824 roku.

Dyrektor Kontroller Jeneralny
Bienkowski. *Karol Hoffmann.*

Z Paryża d. 30 Sierpnia.

Onegday przejeżdżał się Król w otwartym powozie. Gdy proponowano mu, aby w dniu swoich imienin nie przyjmował zwykłych powinszowań, ponieważ utrudzenie mogłoby mu za-

szkodzić, rzekł: „ Król Francuzki może umrzeć, ale chorować nigdy nie powinien. „

Rozporządzeniem Królewskiem przepisany jest dla Radców stanu, &c. urzędowy mundur.

Z rozkazu Królewskiego założona tu będzie szkoła łowiectwa.

Vicehrabia Otranto ogłosił wyszłe niedawno z druku Pamiętniki jego oycy (Fouché) za podsunięte, i że wydawcę ich pociągnie do sądu.

Od niejakiego czasu postrzegano tu z ubolewaniem, iż w przechadzkach Bulwardu mnóstwo drzew często usycha. Z początku przypisywano to wyziewom z oświecania gazem, ale podczas dochodzenia, ile gaz wpływać może na rośliny, odkryto, iż złość tylko była przyczyną wysychania drzew. Młode rozdierano lub łamano, a starsze przewiertywano i narzynano, a nawet napszczano substancjami, które rdzeń drzewa popsuły. Śledzą więc teraz sprawców takowego uszkodzania.

Sławni Wędrownicy Karol Dupin i Ludwik Fraycinet otrzymali wielkie krzyże orderu Legii honorowej.

Wczoraj na polu Marsowym odbyły się wyścigi konne. Najlepszym biegunem był koń należący do Xcya Salm, który w 5 minutach 24 sekundach dobiegł do mety.

Professor Bouvet wydał historią marynarki wszystkich narodów.

P. Chateaubriand wydał piśmko o przywróconey u nas cenzurze, które drugi raz jest już drukowane.

Handlowa galera, młoda Adele, która wiozła 207 niewolników Murzynów i przez okręt Królewski zabraną była, została na Guadelupie wyrokiem

kommissyi wojskowej wraz z ładunkiem skonfiskowaną i Kapitanowi tey Marestin odebrano patent.

O sprawach Hayti słyhać tu co następuje: PP. Esmangart i Villeveque wyznaczonemi byli z strony Francuzkicy do układów z Haytańskimi deputowanemi. Prezes tych deputowanych nazywa się Friedrich i pozostał w Paryżu, dla oczekiwania nowych instrukcy od Prezydenta Boyer. Proponowany traktat zawiera w treści: uznanie niepodległości Hayti, wypłatę z strony Hayti 100 m ll. Fr. na wynagrodzenie byłych właścicieli plantacyi, nadanie pierwszeństwa handlowi Francuzkiemu i ustąpienie Francyi wyspy żółwicy, gdzie mieć może stanowisko wojskowe. Sądzą, iż za dwa lub trzy miesiące nadejdą nowe instrukcyie, i rzecz zostanie z zaspokojeniem obu stron ukończoną.

Z Madrytu d. 25 Sierpnia.

Rodzina Królewska bawi ciągle w zamku St. Jldefonso.

Uroczystość S. Ludwika obchodzoną tu tylko była przez osadę Francuzką. Na bankiet zaproszone były znakomitsze osoby stolicy, na którym znajdowało się 96 gości. W wieczor było miasto wspaniale oświecone, i Madrycianów bawił szczególniey spalony fajerwerk na Prado, który tu jest rzadkiem widowiskiem,

Doniesienia, które tu o zdarzeniach w Taryffa nadeszły, wzmiankują o poymaniu dwóch rewolucyynnych hersztów Valdez i Gonzales, wraz 160 ich stronnikami. Naczelnik tylko całej tey wyprawy uszedł na barce i że 20 ludzi pozostało przy życiu, reszta wybitą lub

ranioną została. Francuzi utracili tylko 5 ludzi w zabitych i mieli 29 ranionych. Taryffa byłaby jeszcze d. 9 wziętą, gdyby brama była mogła być wysadzoną, ale zły gatunek prochu zniszczył ten zamiśl. Jednym oddziałem konstytucjonistów dowodził Chirurg Merino. Włoch Mercenchini wypłynął z Gibraltaru z 150 włościami, dla wylądowania do Estepona, ale gdy mu się to nie udało, wysiadł na ląd pod Marbella. Nałożył na to miasteczko 50 mill. realów, ale po zaliczeniu mu 7 rozeszła się wieść, że mieszkańcy gór nadeciągają, poczem oddał się awanturnik, chcąc do Gibraltaru powrócić, ale go Anglicy nie wpuścili. W Taryffa płacili rewolucyoniści swoim żołnierzom po 10 realów żołdu na dzień. Wyspa, na którą się po opanowaniu miasta cofnęli, osadzoną była 20 działami. Statek, który d. 16 w nocy dowieść chciał obłąkaniem żywność, został przez Francuzką galerę pod działami wyspy zabrany. Kto należał do tego zaburzenia, i z bronią w ręku schwytyany został, ma być wedle rozkazu Króla bez żadnego sądu natychmiast śmiercią ukarany.

Jeden tylko z Ministrów Colomarde pojechał z Dworem do St. Jldfonso i bez wyraźnego zezwolenia nikt nie może udawać się do tego zamku.

Byłemu Ministrowi skarbowemu Ero, który bawił w Grenadzie, dozwolono na jego prośbę mieszkać w Waledolidzie, jednak z wyraźnym zakazem nie pokazania się w Madrycie.

Baczność policyi tutejszey podwojoną została, gdyż dowiedziano się z pewnością, iż buntownicy południa w stolicy środkowy punkt mają. Utrzymywać mają na swoim żołdzie 20 urzędników,

którym na dzień po jednym piastrze płacą.

Officerom za nieograniczonym urlopem w Grenadzie bawiącym, doręczony został rozkaz policyi, iż jeżeli przyzwolicie nie wywodą się, że mają się z czego utrzymywać, tedy w 3 dni miasto opuścić muszą. Pod karą 200 dukatów zabronione jest każde publiczne zgromadzenie, i kto powtórnie przestąpi ten zakaz, pojdzie na 5 lat na galerowe roboty.

Klasztory są od niciakiego czasu nader czynnemi. Kapucyni w Olot i Manresa uzbroili się formalnie i klasztory swoje obwarowali. W Manresa, Salsona i Ripol dopuszczono się większych gwałtów przeciw tak zwanym Negros, (konstytucjonistom) niżeli w innych mieysecach.

Francuzi pewnie nie zaraz jeszcze kray nasz opuszczą; mówią o zawartej umowie między naczelnym Wodzem Francuzkim i rządem Hiszpańskim, mocą której trzymać jeszcze rok mają osadzony Madryt.

Z Londynu d. 16 Sierpnia.

Król bawi ciągle w Windsor. Jest zdrowy i przejeżdża się konno.

P. Canning zachorował i leży w wiejskiem swoim mieszkaniu w Gloucester-Lodge; dziś nadeszło jednak doniesienie, iż zdrowie jego się polepsza.

Jeden z robotników przy kopaniu fundamentów na nowe budowle w Windsor znalazł pierścień złoty, który należał do Króla Henryka IV (zmarłego w r. 1413)

Oznaczona ustawą kara za okrutne obekhodzenie się z zwierzętami, dotchnęła przed kilku dniami dwie znakomite osoby. Pułkownik, który dla upędzenia

w godzinie 16 mil Angielskich (7 Niemieckich) nielitościwie zbił swego konia, zapłacić musiał za karę 50 Fs. Na takąż karę skazana została Hrabina B... która przed domem swej przyjaciółki przez 5 godzin w nocy podczas największej ulewy kazała stać swem koniom.

Mową tu z wielkiem podobieństwem o zawrzc się mającej pożyczce z Hiszpanią na przygotowanie wyprawy przeciw południowej Ameryce.

Podług najnowszych gazet z Demerary pod d. 1 Lipca, panowała wprawdzie na tej osadzie spokojność, ale jednak zachodziła obawa względem niewolników.

Niedawno przypadkiem w kramie piekarza w Nowymjorku znaleziono pisany do sławnego Komadora J. P. Jones (zmarłego w r. 1792) list. Dalsze śledzenia z tego powodu doprowadziły do odkrycia kilkunastu skrzyń rękopismów, pomiędzy któremi przeszło 700 znajdując się autentycznych pism tyczących się wojny o wolność północnej Ameryki jak n. p. urzędowe doniesienia i listy do i od Franklina, Hancock, Lafayette i J. Adams. Wszystkie te pisma będą drukiem ogłoszone.

Posel kraju Guatimala, czyli średniej Ameryki, przybył do Filadelfii.

Podług nadeszłego tu listu z Valparaiso pod d. 21 Maja, nie udała się wyprawa Chilijskiego Jenerała Freyre przeciw wyspie Chiloe, iakkolwiek rząd nic o tem nie oznaymił. Jeneralny Angielski Konsul w Peru, P. Rowerost przybył po długiej i uciążliwej podróży przez Jaf Amerykański z Buenos - Ayres do San Jago, dla udania się z tamąd wodą do Limy. Główna kwatery Boliwara znaj-

dowała się jeszcze d. 18 Kwietnia w Fruxylo.

Stan południowej Ameryki zdaje się teraz być więcej, niżeli kiedy w nieładzie. W okolicach Jtabaina (w Brazylii) zaszły nieprzyjacielskie kroki między liberalistami i ich przeciwnikami. Korpus z 500 ludzi, z wojsk i milicyi Viller da Pillor, a nawet złoczyńców złożony, zbliżył się z działami pod miasto Jtaiqua, lecz od 1500 liberałów tak dalece pobity został, iż prosić musiał o zawieszenie oręża, na które zresztą zezwolono. Mimo tego jednak Porucznik Silva został wkrótce przez Kapitana antiliberalistów nazwiskiem Franca zdradziecko zabity, co tak dalece rozjątrzyło liberałów, że uderzyli na nieprzyjaciół i wyparli ich nawet z Viller da Pillor. — W Peru nie lepiej się dzieje. Położenie rzeczy jest tam takie, iż ani jedna ani druga strona nie potrafi stanowczego odnieść zwycięstwa. Bolivar stoi w Truxillo o 70 do 90 mil na północ-zachodzie od Limy; Olaneta, który oświadczył się przeciw Lasernie, w Oruro blisko o 200 mil. na wschodzie od Limy; Valdez w Kuzko, wewnątrz kraju, blisko na pół drogi, między Lima i Oruro, dokąd zdaje się chcieć poyść Laserna; nakoniec Cantarak zajął stanowisko na przeciw Bolivarowi, lecz trudno, aby tam mógł coś stanowczego przedsięwziąć. Sami nawet Peruwianie, którzy za niepodległość walczą, zazdrośniami są względem mieszania się do ich sprawy Bolivara, i ta okoliczność okazuje nieużyteczność wojny, którą Kolumbia w odległym Peru prowadzi. — Jeżeli jest prawdą, iż Król Portugalski sam chce wyprawą przeciw Brazylii dorodzić,

tedy bezwątpienia upadnie Cesarstwo Brazylijskie. — Jaki Hiszpania ma zamiary przeciw Meksykowi, niemożna jeszcze dokładnie wiedzieć; lecz zapewniają, iż przybył tu agent Hiszpański, który prosił naszego rządu, aby odprzedał Hiszpańskiemu kilka fregat. Na odebrane odmówienie, udać się miał z temże żądaniem do Wschodnio-indyjskiej kompanii, a wczoraj odjechał do Paryża.

Wiadom ść o udaniu się Infanta Franciszka do Meksyku znajduje tu wiary. Przy terażniejszym położeniu rzeczy, gdy Hiszpania bez pomocy innych Mocarstw nie potrafi odzyskać napowrót swych osad, plan osadzenia na tronie Meksykańskim Hiszpańskiego Xcia zdać się być do skutecznienia; nowy ten Xce może przez nadanie liberalney konstytucyi połączyć wszystkie stronnictwa i na długo związek między Meksykiem i Hiszpanią zapewnić.

Ze o Jaurbidzie nie niesłychać, wzbudza tu powszechne zadziwienie.

Z Hawanny piszą pod d. 18 Lipca, że tam przybył Amerykański officer, który d. 28 Czerwca odpłynął z Alvaredo, i opowiada, iż dotąd nie wiadano tam nawet o odplynieniu Jaurbida z Anglii do Meksyku.

Paraguay, liczący do 500,000 ludności utrzymuje się zawsze wolny. Terażniejszy Dyktor, Doktor Francia, rządzi tym krajem podług wzoru Jezuitów. Mieszkańcy są z jego rządów bardzo kontenci i nychętnie jego rozkazów słuchają. Przez mocne postanowienie nie należą do żadney z walczących stron, zachował kraj od anarchii, na którą wystawiona teraz jest południowa

Ameryka. Woysko składa się z 8000 ochotników, którzy w ten czas tylko żołd pobierają, gdy zostają pod bronią, i 30,000 zbrojney milicyi, która zwołowaną tylko bywa w przypadku nieprzyjacielskiego napadu. Za wzor wzięty jest ułożony przez Marszałka Beresford dla Portugalii woyskowy regulamin.

Kommissarz Angielski w Buenos-Ayres, P. Parsh, znajdował się na obiedzie dyplomatycznym i z tej okazji oświadczył, iż ma tylko polecenie przesłać rządowi swemu opis stanu kraju i ten będzie bardzo pomysłny dla tej Rzplcey.

— Dnia 28. —

P. Canning już prawie zupełnie przyzedł do zdrowia.

Najnowsze doniesienia z Madras (z Kwietnia) zawierają co następuje: Rząd przedsiębierze dla pobicia Birmanów najszybsze środki. Z Bengalu odplynie 12, z Madras 6, a z Bombaju z tysiące ludzi i oprócz tego znajduje się 5 pułków w gotowości do drogi. Wyprawa uda się z Ranguhn do nieprzyjacielskiej stolicy Amrapura i oczekuje tylko na ustanie deszczowney pory. Okręty znajdują się w gotowości do odplynienia i wladowały znaczną liczbę dział. Birmanowie umocowali na granicy Bengalskiej 11 miast, których broni 11,000 ich wojowników.

Związek za Grekami w Kalkucie zerwał dotąd przez dobrowolne składki 10,546 rupiy.

Spodziewamy się w krótcie otrzymać dziennik podróży zmarłego Belmonti, który znajduje się teraz w ręku P. Felli.

Złoczyńcy usiłowali niedawno te-

atr Exeter podczas wystawienia podpalić. Lecz zamysł ich został wcześniej postrzeżony i zniszczony.

Z Gazety Buenos-Avres zdaie się okazwać, że wielu uszłych z półwyspu do Brazylii Hiszpanów udaie się do Peru. Jenerał Laserna czynić ma zagranicą układy o zakup woennych okrętów.

List z Laguiry pod d. 7 Lipca donosi, iż rząd Kolumbijski czyni spieszne przygotowania do wsparcia Boliwara w Peru. Jenerał Paez powołał do głównej swej kwatery wszystkich oficerów, a między niemi i Pulownika Stopford, wydawcę Gazety Kolumbijskiej, przez co wydawanie tej gazety na czas ustać musi. Niedawno przybyło do Laguiry 40 rzemieślników z północnej Ameryki, którzy w Kolumbii chcą ośiąść. O zdradzie czarnej osady w Callao odebraliśmy ter z ważne szczegóły. Angielski jenerał, iak sądzą Cantarac, udał się przebrany iako maytek na okręt Amerykański, z którego często na ląd wysiadał, a przekonawszy się o skłonności żołnierzy, którzy mieli żołd zaległy uwiódł ich pieniędzmi, i opasował Callao, poczem niepodlegli ustąpić musieli z Limy. Boliwar dowiedziawszy się o tem, miał poprzysiąc, iż Amerykańskiego kapitana, skoro tylko go w ręce swoje dostanie, każe obwiesić. Amerykanje w Lima mało zresztą są lubionemi i prosili o opiekę północno-amerykańskiego stanowiska na spokoynej Oceanie.

Sądzą, iż Gubernator przyładka Dorey Nadziei Lord Sommerset odwołany zostanie. Wysłani do tej osady od rządu kommissarze, powrócili już z we-

wnątrż kraju do miasta Kapu i w krótko przybędą do Anglii.

Od granic Tureckich d. 15 Sierpnia.

Podług Gazety Powszechney nadchodzące z Tessalii listy, nie donoszą iak tylko o pobiciach Turków. Rzecz nie dopoięcia, że dotąd wysłaiają tylko pojedyncze korpusy przeciw Pelopenesowi, które za postąpieniem zaraz pobitemi zostaią. I tak niedawno gzyścieczny korpus Turecki w wąwozach Arkarnii zniszczony został. Zdaie się iakoby męstwo opuściło żołnierzy Mahometañskich.

Z ostatnich Numerów Greckiej Kroniki pod d. 7 Lipca udzielamy dotąd niewiadome wypadki. Przeznaczona na terazniejszą kampaniã ammunicyia zawieziona została przez jednego z Beów z Larissy do wieży Lianokiades (przy Neopatra.) Piorun uderzył w tę wieżã, wysadził na powietrze i przeszło 400 Turków zabił. Nagraniczne Greckie woyska, w liczbie 4500 ludzi pod dowodztwem Contogiannis, Saphakkas i Jskos zajmujące okolicę między Makrokampi i Saradena, spodziewaią się ataku z strony Derwisz-Baszy, naczelnego Wodza Tureckiego, który w 10,000 ludzi przybył do Neopatra. Przydzie zapewne do bitwy. Leżąca w odnodze Missolungi wyspa Xekalamisma została przez Greków obwarowana; wystawiony na niej nowy zamek otrzymał nazwisko Biron. Toż samo zrobiono na Etolijskiej górze Apoklistra niedaleko Karpenisi, które niedostępne położenie w przypadku potrzebcy może stać się wielką zasłonã.

DODATEK

DO N^{RO} 74.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 15 WRZESNIA 1824 ROHU WE SRODE.

Ze Lwowa d. 27 Sierpnia.

U w i a d o m i e n i e

Ces: Króle: Rządu krajowego.

Przy rozdawaniu premjów w Samborze, celem polepszenia chowu koni, d. 1 M.ia r. b. przedsięwziętem, otrzymały następujące nagrody ze skarbu rządowego, iako to: 1) za przychow najpiękniejszych źrebców po stadnikach skarbowych, poddani: Michał Rykermann z Jozefsbergu, Jerzy Reichert z Ugartsbergu i Andrzej Stoffel z Kaiserdortu, każdy po 20 Cz. Zł. w zlocie; 2) za przychow najpiękniejszych klaczek po stadnikach skarbowych, poddani: Mikołaj Fray z Ugarsbergu, Jan Rykermann z Jozefsbergu, Filip Jakoby z Ugartsbergu, Jan Schaefer z Czukwi, Mikołaj Strenik z Neudorfu, i Jan Kaster z Kaisersdorfu, każdy po 6 Czer: Zł. w zlocie.

O k ó l n i k

Względem ustanowienia cła wchodowego od kakao i kawy.

Dekretem wysockiej Kamery nadwornej z dnia 16 b. m. Nro 2031 ustanowiono cło wchodowe od celnara netto

ziarna kakao i lupin z kakao, na dwadzieścia ZR. i podobnie od celnara netto kawy na dwadzieścia ZR.

Co z tym dokładem obwieszcza się, że Komorom celnym, do oclenia tych artykułów upowaznionym, rozkazano, te ustanowione cła natychmiast zastosować.

We Lwowie d. 21 Sierpnia 1824.

(Podpisz)

Najiaśniejszy Pan raczył najwyższą uchwałą z d. 19 Sierpnia r. z. stosownie do przepisów najwyższego uniwersału z d. 8 Grudnia 1820 nadać zletni przywilej Grzegorzowi Felix uprzywilejowanemu fabrykantowi wodek w Gumpendorfie pod Nrem 37 na odkrycie sposobu pędzenia wódki, za pomocą którego prostą gorzałkę ulepszyć, kohołacycie w jedney destylacji uskutecznić, tak zwane zbieganie uchylić, przez to, pędzenie wódki i ulepszenie teyże bardzo prędko i korzystnie do skutku doprowadzić, i niebezpieczeństwu ognia zapobiedz, nakoniec z niedogonu według potrzeby albo z samego, lub też z dodatkami dobry ocet robić można. Prze-

ciw wykonywaniu tego przywileju nie zachodzi ze względów zdrowia żadna przeszkoda. W reszcie zalecono zostało uprzywilejowanemu, aby swiego odkrycia tymczasowie w tych powiatach i miejscach, gdzie prawo pędzenia wódki i propinacyi istnieje, nie wykonywał.

Z powodu doniesienia przez Wiedeńskich złotników uczynionego, że poprawie robienia naczyń srebrnych, nakładania czyli plutowania szczypców, i robienia biczków, na którą Wiedeński C. K. nadworny i uprawniony fabrykant towarów plutowanych, Szczepan Mayerhofer w skutku najwyższej uchwały z d. 1 Grudnia 1822 dziesięcioletni przywilej otrzymał, we względzie przedmiotu pierwszego, to jest robienia sprzętów srebrnych nowości brakuje, otworzono zapieczętowane opisanie, do tego przywileju złożone, i uznano przez biegłych w sztuce, że tey poprawie prawnych przynależności nie dostaie. Powszechna C. K. Kamara nadworna została zatem spowodowaną, do uznania przywileju Mayerhowera podług przepisu §. 25 lit: a. najwyższego uniwersału z d. 8 Grudnia 1820 dla niedostateczności opisanie za zgasty, nie wchodząc w dalsze rozpoznanie o nowości poprawy iedney części tychże sprzętów.

Z Rzymu d. 19 Sierpnia.

Mianowanie X. Abrahama Chasciur Margrabię Taathe, ucznia kollegium Propagandy Arcybiskupem Memphis, którego Oyciec S. sam konsekrował, nastąpiło na żądanie Vicekróla Egipskiego Mehemeta - Ali. Zdarzenie to jest bardzo pomyslane dla religii Katolickiej, gdyż pociąga za sobą połączenie Egip-

skich Chrześcian Koptami zwanych z Rzymsko - Apostolskim Kościołem. Nowy Arcybiskup bierze z sobą Kapłana, który jako nauczyciel duchowieństwa Koptów, które bardzo jest ciemne, mieć będzie od Vicekróla bezpłatny stół i mieszkanie, tudzież 6000 talarów Rzymskich pensyi. Tytuł Margrabi Taatha udzielony miał sobie od Vicekróla oyciec teraźniejszego Arcybiskupa, i wyraźną jest wolą Vicekróla, aby Chasciur używał herbu swiego Margrabstwa (gwiazda nad krzyżem wzniesiona.) Nie małym to jest tryumfem dla teraźniejszego Papieża, iż przez niego i to na żądanie Tureckiego Baszy, Koptyyscy od 13 wieków odłączeni Chrześcianie, znowu Katolickiemu Kościołowi są wróconemi. Rzeczony Basza wyraził nadto swoje życzenie, aby w kollegium Propagandy zostawało zawsze 6 Egipskich uczniów, z których dwóch utrzymywanych byź ma kosztem Propagandy, a 4 kosztem iego.

Rabusie żywo są ściganemi; iedna banda w okolicy Prossedi sak bardzo ściśnioną została, iż sami rabusie zabiiali się między sobą.

Dnia 13 b. m. okazał tu znowu Cieplomierz 27 stopni ciepła.

ROZMAITOŚCI.

Bezimienny dostrzegacz natury przypisuje w Hildburghausenskiej wiejskiej Gazecie szkodę, którą tego lata przez niewiadomy sposób w urodzajach ponieciono, polnem myszom, i radzi jako najlepszy sposób do pozbycia się tych nieproszonych gości, oszczędzać lisy, kruki i sowy, jako też ione drapieżne

podatki, które żywią się po większą część miyszami.

Narzekańia, iż przy niżonych cenach produktów ziemianin utrzymać się nie zdoła, są powszechne. W Anglii i Irlandyi właściciele większych włości uznali z tego względu słusznością niżyc ceny opłat dzierżawnych w dobrach swoich. W Niderlandach upraszano Króla, ażeby raczył obmyśleć środki zapobiegające nędzy rolników. We Francyi w Izbie obrad rzeki dnia 7 z. m. Deputowany Lezandiere: "Pierwey, nim dam kreskę względem żądanych na rok następny podatków, winienem wynurzyć narzekania powszechne właścicieli gruntowych w całym kraju na uciążliwy i niepomyślny stan, w jakim się teraz znajdują. Zboże i wszelkie płody ziemne spadły w cenie tak dalece, że właściciel nie tylko nie opędzi kosztów uprawy, nie tylko biednym z pracy rąk żyjącym żadnego dać nie może zarobku, bo sam nic nie ma; ale nańto w takim jest położeniu, iż gdy przyydzie płacić podatki, sam nie wie, zkąd dostać potrzebny na to gotowizny. W Szwecyi nakoniec podano już wniosek, ażeby rolnicy część podatków i opłat w zbożu na wzór dziesięciny upłacali.",

Tą samą drogą poszedł Pan Albert w dobrach swoich; stanowi on (można powiedzieć) nową epokę w ekonomice gospodarskiej.

Zamiast opłacać koszta gospodarskie w gotowiznie, Pan Albert robi z robotnikami swemi ugodę, mocą której dać im szóstą część czystego omlotu po odtrąceniu kosztów młocki; zaś w czasie nieurodzaju zamiast stale oznaczoney części, taki tylko deputat, jaki istotnie na

ich utrzymanie przyspać może. Oprócz tego, mają bezpłatne pomieszkanie, co-kolwiek gruntu na kartofle, rzepę lub inną iarzyńę; wolno im oraz utrzymywać na paszy dziedzica stósowną każdemu ilość krów, owiec i trzody chlewney, lecz tey ostatney naydaley tylko półroczniaków. Zeby zaś podobnie iak dziedzic i jego robotnicy i czeladź iak najmnicy byli w potrzebie używać pieńiędzy, wszyscy w dobrach osiadli rzemieślnicy, iako to: kowale, rymarze, kołodzieie, kontraktami obowiązani są, część pewną zarobku swego przyymować od innych w zbożu i tym podobnie. Tym sposobem między dziedzicem i między ludźmi w obrębie jego majątności i gospodarstwa obiętemi, zachodzi, że tak powiedzieć można, patriarchalna iednostayność i stosunek. Z parobka robi się wyrobnik wolny, własny udział w produkcyi gruntu mający, a tem więcej pilniejszy i staranniejszy, im więcej ma nadziei, z pracy swey osiągnąć korzyści. Może nie bez przyczyny uważać się nieiako współwłaścicielem gruntu; a taki stan rzeczy nie może iak tylko skutecznie działać na człowieku nadzieją coraz wyższego zarobku ożywionym, bo tam tylko chęć wzrasta, gdzie zysk odbiera. — Tego, co stałą pobiera zapłatę, trzeba pilnować; ten zaś, któremu zostawiona sposobność pomnażać swe dochody, sam siebie dopilnuie. — W dobrach P. Alberta, czy to w tych, któremi sam zarządza, czyli w tych, które wydzierzawia, zawsze possessor mnicy potrzebuie tym sposobem gotowizny od innych, bo mnicy ma wydatkow; czyli prościey mówiąc, że wydatki swe sposobem zamiany opędza.

Podobny sposób administracyi dóbr wiejskich, nie tylko znalazł już nie ma-
 ło naśladowców, a szczególnie w są-
 siadach P. Alberta; ale co więcej: byli
 do tego od pewnych rolniczych towa-
 rzystw wyznaczeni kommissarze, któ-
 rzy mocznie o sposobie tej administra-
 cyi i o dobrych iey skutkach przekona-
 wszy się, publicznie Panu Albert oddali
 świątwa.

Ważnem zjawiskiem dla gospodar-
 stwa wiejskiego i właścicieli fabryk, jest
 len zamorski, który dla wyrobów plo-
 tu i tem bydź może, czem stał się koni-
 czyną i ziemniaki w gospodarstwie wie-
 skiem. We Francyi najmocniej się sta-
 raiają o uprawę tego lnu, który tak na
 ciągłości iak i mocy w dwóynasób prze-
 chodzi len zwyczajny. Podczas ostatniej
 wystawy płodów przemysłu w Paryżu,
 widziano z tego materiału najmocniej-
 sze liny okrętowe i najdelikatniejsze ko-
 ronki. — Roślina ta p chodzi z Nowey
 Hollandyi, rośnie nad morzem, na grun-
 cie solnym, i dla tego oprócz gnoju po-
 trzeba nieco soli do uprawy gruntu.

Dnia 13 i 14 Września 1824 r.

Cena Z b ó ż różnego gatunku na Targu
 w Krakowie sprzedawanych.

Korzec	1. Zł. gr.	2. Zł. gr.	3. Zł. gr.	4. Zł. gr.
— Pszenicy	11 —	10 —	9 —	8 —
— Żyta	7 —	6 15	6 —	5 —
— jęczmienia	4 12	4 —	3 15	— —
— Owsa	3 24	3 18	3 15	— —
— jagiel	15 —	14 —	13 —	— —
— Grochu	7 15	7 —	6 —	5 15
— Rzepaku	11 —	10 —	— —	— —

W Gdańsku dnia 6 Września.

Łaszt 3 Korcy wynoszący.

Pszenicy	od Złp. 480	do 600.
Żyta	— —	210 — 240.
Jęczmienia	— —	180 — 198.
Owsa	— —	162 — 180.
Grochu	— —	270 — 300.

LOTERYJA KRAIOWA.

W 103 Ciągnienu dnia 15 Września r. b.
 w orzytomności osob od Rządu do tego
 wyznaczonych, wyciągnięte z kola zo-
 stały Numera następujące:

64. 63. 52 19 1.

Przyszłe 10 Ciągnienu dnia Września
 r. b. przypada.

D O N I E S I E N I A.

W dniu 21 Września r. b. od godziny 9. ranney, zaś popołudniu od godziny
 gęley i w dniach następnych w tychże samych godzinach w Ryнку głównym w
 gmachu Sukiennice zwanym, z mocy polecenia Wys. Trybunału I. Inst. W. Mia-
 sta Krakowa i Jego Okręgu z dnia 9 Września r. b. do L. 3200 wyszłego, odby-
 wać się będzie publiczna Licytacyia ruchomości po niedary Macieju Boianowskim
 pozostających, iako to sreberek drobnych, naczyń gospodarskich miedzianych i mo-
 sieżnych oraz innych. Chęć zatem licytowania mających, zaopatrzonych w goto-
 wiznę, podpisany Komornik na czas i miejsce oznaczone, zaprasza.

W Krakowie d. 13 Września 1824.

Teodor Jaworski, Kom: S.

W Krakowie przy małym Ryнку w domu pod Nrem 676 w Biorze podpisanego
 Kómornika Sądowego d. 20 Września r. b. o godzinie 2 popołudniu wypuszczone
 zostaną przez dzierżawę domy od S. Michała Nadchodzącego, pod Nrem 150 na
 Wolnicy, pod Nrem 9 w Kazimierzu, pod Nrem 29 w Żydowskim Mieście sto-
 jące. oraz ruchomości Domowe. Zaś d. 21 o godzinie 9 rano z domu Nro 188 za
 Wjeliczką Bramą stojącego dochody. W Vadium należy się zaopatrzyć Złp. 20
 do licytowania. — W Krakowie d. 14 Września 1824.

Skorczyński, Kom: S.